

PÍSEŇ 0443

My čekáme, kdy zavítáš

Severus Gasterius 1681

1. My če - ká - me, kdy za - ví - táš, tvůj pří - chod vy - hlí - ží - me;
již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš, již má - lo ča - su, ví - me. Kdo

tě če - ká, se ne - le - ká, vstříc ra - dost - ně ti chvá - tá tam v o - byd - lí tvá sva - tá.

2. My čekáme tě s důvěrou zde za dnů zkoušek víry.
Tys snášel kříž svůj s pokorou, jsa laskav bez vší míry;
jak bychom my zde ve dnech tmy se kříži vzpírat měli,
když vůle tvá tak velí.
3. My čekáme tě, ty zde již nám srdce vznítíš cele.
Ty skrytě při nás v Duchu dlíš, však jednou přijdeš skvěle,
a potom dáš nám, Pane náš, u sebe pokoj věčný
a život nekonečný.

FF.Hiller 1767, G.A.Molnár 1915